

عنوان مقاله:

اثر عمق پایداری دیوار دیافراگمی بر پایداری استاتیکی جداره گودبرداریها

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی عمران، معماری و شهر سبز پایدار (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

اسماعیل کریمی نیا - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی عمران، دانشگاه آفرینش بروجرد

اسداله رنجبر - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شرق

خلاصه مقاله:

یکی از مسایل مهم مهندسی عمران در مناطق شهری، پایدارسازی جداره های قایم گودبرداری هاوشیب ها میباشد. بنا به مطالعات انجام شده، اجرای سیستم دیوار دیافراگمی یکی از راهکارهای پایدارسازی گود در گودبرداری های حجیم باشد. از آنجا که یکی از عوامل موثر بر میزان پایدارسازی این سیستم عمق گیرداری دیوار میباشد، در مقاله حاضر با استفاده از نرمافزار المان محدود v8 2D PLAXIS.6 ، اثر عمق گیرداری دیوار دیافراگمی را بر کاهش میزان جابجایی افقی و قایم لبه گود مورد بررسی قرار داده -ایم. نتایج این بررسیها نشان میدهد که با افزایش عمق گیرداری سیستم محافظ دیوار دیافراگمی میزان حداکثر جابجایی افقی و قایم لبه گود کاهش یافته ولی از عمق خاصی به بعد این میزان کاهش بسیار اندک بوده و به همین دلیل نمیتوان عمق گیرداری بهینه این سیستم را بیشترین عمق گیرداری آن در نظر گرفت بلکه میتوان با در نظر گرفتن عمق بهینه میزان حداکثر جابجاییهای لبه گود را بهطور چشمگیری کاهش داد .

کلمات کلیدی:

سیستم نگهدارنده، پایدارسازی، دیوار دیافراگمی، المان محدود

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/673527>

